

У деяких німецьких університетах не передбачені окремі дисципліни, пов'язані з інформаційною підготовкою перекладачів. Однак, до змісту навчальних планів підготовки перекладачів обов'язково входять відповідні модулі або теми. Так, в університеті імені Йоганнеса Гутенберга міста Майнц із загального обсягу 360 годин нормативної дисципліни «Перекладознавство» на вивчення тем з володіння інформаційними технологіями в перекладі відводиться 90 годин. Зокрема, до змісту зазначеної дисципліни входить поглиблене вивчення автоматизованого перекладу, систем Translation Memory тощо.

Послідовність інформаційної підготовки майбутніх перекладачів найбільш яскраво прослідковується в університеті прикладних наук Кельна. Бакалаври-перекладачі у процесі вивчення різних дисциплін навчального плану набувають теоретичних знань і практичних навичок щодо обробки мовних даних, особливо при управлінні термінологією, технологій перекладу з урахуванням галузевої специфіки тощо. Зокрема, вивчення дисципліни «Технологія перекладу (теорія)» збагачує майбутнього перекладача знаннями основних понять, методів комп'ютерної лінгвістики та технологій перекладу в контексті їх значення та застосування в системах машинного і автоматизованого перекладу. На основі зазначеної дисципліни базується дисципліна «Технологія перекладу (засоби)», яка формує здатність працювати з технічними і програмними засобами комп'ютерного перекладу. При цьому студенти набувають практичного досвіду роботи з інструментами перекладу, в основному із системами пам'яті перекладів [3].

Слід зазначити, що питання інформаційно-технологічної підготовки майбутніх перекладачів набуло у Німеччині такої актуальності, що це відобразилось не тільки на змісті дисциплін, а й на запровадженні нових спеціалізацій. Так, в університеті прикладних наук Анхальт розпочато навчання за єдиною в Німеччині бакалаврською програмою «Фахова комунікація – Локалізація програмного забезпечення». Майбутні фахівці вивчають локалізацію програмного забезпечення з використанням систем автоматизованого перекладу.

Таким чином, на основі аналізу навчальних планів і програм підготовки перекладачів у вищих навчальних закладах Німеччини можна зробити висновок, що підготовка перекладачів щодо вивчення ними систем автоматизованого перекладу здійснюється шляхом модифікації змісту окремих дисциплін за рахунок уведення до них відповідних модулів; запровадженням дисциплін, безпосередньо спрямованих на ці цілі; пропозицією нових бакалаврських і магістерських програм.

Література

1. Competences for professional translators, experts in multilingual and multimedia communication. Brussels, January 2009. – 7 p.
2. Амеліна С.М. Особливості інформаційно-технологічної підготовки майбутніх перекладачів у вищих навчальних закладах Німеччини / С.М.Амеліна, Р.О.Тарасенко // Вища школа. – 2014. – №8. – С. 94-100.
3. Тарасенко Р. О. Формування інформаційної компетентності майбутніх перекладачів для аграрної галузі: теорія і практика: [монографія] / Р. О. Тарасенко. – К.: ЦП «КОМПРИНТ», 2015. – 394 с.

ЦИПАНОВА Наталія Ярославівна,

«МОЗКОВИЙ ШТУРМ» ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ МЕТОД ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Нова соціокультурна реальність зробили вивчення іноземних мов одним із пріоритетних завдань для майбутніх фахівців та зумовила, тим самим, необхідність модернізації сучасної системи вищої освіти.

Вивченням новітніх технологій, методів та прийомів у викладанні іноземних мов загалом та англійської мови зокрема займався багато вітчизняних та зарубіжних вчених, а саме: Г. Крючков, В. Сенченко, С. Степаненко, Н. Н. Stern, J. W. Botkin тощо.

Сучасна комунікативна методика пропонує широке впровадження в учбовий процес активних нестандартних методів і форм роботи для кращого свідомого засвоєння матеріалу. Серед цих методів найбільшу популярність отримали:

- внутрішні (зовнішні) кола (inside/outside circles);
- мозковий штурм (brain storm);
- читання зигзагом (jigsaw reading);
- обмін думками (think-pair-share);
- парні інтерв'ю (pair-interviews) та інші [1, с.231].

«Мозковий штурм» є прийомом технології критичного мислення. Цей метод є оперативним і найбільш універсальним видом вирішення проблеми, стимулюючи творчу активність та роботу в групах. Суть цього методу полягає в подачі проблеми або ідеї і далі студенти повинні видати найбільшу кількість варіантів вирішення цієї проблеми. У цьому випадку враховуються навіть найбільш неймовірні ідеї, а потім на їх основі виробляються повноцінні, яскраві, реальні і корисні рішення задач[2].

Метод складається з трьох етапів. Перший етап - *постановка проблеми*. На цей момент чітко формулюється проблема та тематика. Відбираються учасники (розбивка студентів на групи по 3-4 людини), визначаються або вибираються ведучі. Можна використати картки з написами, які б заохотили студентів:

- A. Say everything that comes to your mind.
- B. Do not discuss and criticize the ideas of others.
- C. You may repeat the ideas of others.
- D. It is desirable to widen the ideas of others.

Наступний етап - *генерація ідей*. Цей етап є основним. У цей час студенти - учасники мозкового штурму виробляють і фіксують ідеї, що виникають з даної теми або заданому питанню. Слід заохочувати навіть найбільш неймовірні ідеї і ні в якому разі не критикувати їх, оскільки це призводить до скутості і замкнутості учасників.

На останньому етапі *оцінюються ідеї*, відбираються найкращі й підходящі, а потім групуються і систематизуються.

При проведенні мозкового штурму викладач виступає в ролі консультанта, порадника. Викладач не повинен втручатися в процес на будь-якому етапі мозкового штурму, він лише може допомогти вийти із складної, незрозумілої ситуації і підказати необхідну, нову лексику.

Метод «мозкового штурму» активно використовується для викладання англійської мови в Національному університеті харчових технологій, адже він ідеально підходить для практики говоріння (як монологічного, так і діалогічного). Тут студенти на другому етапі цього методу ведуть діалог чи навіть дискусію, продукуючи ідеї на задану тему.

Важливо відзначити той факт, що в процесі мозкового штурму увага студентів акцентується не так на іноземній мові, а на заданій темі. Для цього, у свою чергу, слід підготувати студентів до такого виду практики використання іноземної мови: подати основи ведення дискусії, обумовити стиль мови, подати найбільш поширені фрази і вирази висловлювань «за» і «проти», вступні слова і т.д. Проводячи заняття з іноземної мови метод «мозкового штурму» використовується для закріплення теми, щоб студенти не відволікалися на пошук необхідних слів і конструкцій, а лише акцентували увагу на самому процесі генерації ідей на вже знайомому матеріалі.

Метод «мозковий штурм» найбільш доцільно використовувати в практиці викладання іноземної мови студентам старших курсів. Починаючи з третього курсу, студенти вже володіють достатнім рівнем іноземної мови за фахом, мають високу

граматичну і лексичну базу. Хоча на молодших курсах також можна отримати позитивні результати в процесі використання мозкового штурму, так як ентузіазм і неупередженість студентів можуть компенсувати брак граматичних або лексичних знань.

Метод «мозковий штурм» є чудовою підмогою викладачу, оскільки дає унікальну можливість розширити:

- комунікативні знання студентів
- урізноманітнити та покращити процес викладання іноземної мови.

Отже, крім передбачених освітньою програмою нововведень, сучасні світові тенденції до глобалізації та стрімкого розвитку науки визначають необхідність самоосвіти, яка виходить за рамки обов'язкової освіти, визначеної вищим навчальним закладом, та повинна продовжуватися усе життя.

Література

1. Антонюк Н. М. Вивчення іноземних мов в контексті гуманістичної освіти / Н. М. Антонюк, О. Ю. Титаренко, І. В. Горохова. // Вісник Академії адвокатури України. – 2009. – №1. – С. 228–233.

2. Виноградова О. С. Формирование иноязычной коммуникативной компетенции с использованием проблемных методов обучения ИЯ на продвинутом этапе специализированного вуза (на материале английского языка). Автореферат на соискание ученой степени кандидата педагогических наук. – Москва, 2003. – 24 с.

ЧЕРЕДНІЧЕНКО Галина Анатоліївна

НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ТЕХНОЛОГІВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ЗА МЕТОДИКОЮ CLIL

Серед сучасних методик навчання іноземної мови професійного спрямування в Європі виступають методики **змістовно-мовної інтеграції у навчанні CLIL** (*Content and Language Integrated Learning*), **навчання іноземної мови (ІМ) через зміст спеціальних дисциплін** (*Content-based second language instruction*), **методика іншомовного занурення** (*immersion*) та **комп'ютеризоване навчання іноземних мов CALL** (*Computer assisted language learning*). Розглянемо деякі з них.

Content and Language Integrated Learning — CLIL досить популярна методика у вищих навчальних закладах Європи і має свої модифікації (фреймовий підхід — одна із них). Ця методика передбачає створення профільного і професійно орієнтованого середовища на заняттях з іноземної мови. Автором концепції CLIL (*Content and Language Integrated Learning*) та фреймового підходу є David Marsh (Д. Марш), розробляли К. Kelly, J. Clegg, L. Schoen.

Наприклад, супроводжувальне навчання німецької мови — *Studienbegleitender Deutschunterricht*, відоме більше під скороченням SDU (D. Levy-Hillerich, S. Serena). Суть його полягає у навчанні через зміст. Тобто, засвоєння німецької мови відбувається через засвоєння змісту дисциплін, орієнтованих на професію майбутнього фахівця. Це не стосується лише студентів-германістів. Таким чином, супроводжувальне навчання є професійно орієнтованим і міждисциплінарним. За останні роки цей метод вивчення мов, завдяки розробці його навчальних програм і дидактичного забезпечення, перетворився на самостійну дисципліну. Її гаслом є “німецька в контексті інших мов”. Проект охоплює різні країни - німецька +19 мов - і реалізується в руслі останніх тенденцій європейської мовної політики — не тільки введення у навчальний процес англійської мови як мови міжнародного спілкування – лінгва франка, але й побудова європейської моделі іншомовної підготовки, орієнтованої на полілінгвістичну освіту і відкритість до інших культур[3].